A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2011. június 7.*

A T-471/08. sz. ügyben,

Ciarán Toland (lakóhelye: Dublin [Írország], képviselik: A. Burke solicitor, E. Regan SC és J. Newman barrister)

felperesnek,

támogatja:

a **Dán Királyság** (képviselik: B. Weis Fogh és C. Vang, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselik: J. Heliskoski, A. Guimaraes-Purokoski és H. Leppo, meghatalmazotti minőségben),

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk, S. Johannesson és K. Petkovska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Parlament** (képviselik: H. Krück, N. Lorenz és D. Moore, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a 2008. augusztus 11-i A (2008) 10636. sz. európai parlamenti határozat amiatt történő részleges megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, hogy abban a Parlament megtagadta a belső ellenőrzési szolgálata által készített, „A parlamenti asszisztensi támogatásokra vonatkozó ellenőrzés" című, 2008. január 9-i 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood, elnök, F. Dehousse (előadó) és J. Schwarcz, bírák,

hivatalvezető: K. Andovà tanácsos,

figyelembe véve az írásbeli eljárást és a 2010. december 7-i tárgyalást követően

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, az EK 255. cikkben szereplő hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.

2 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint:

„(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná [helyesen: veszélyeztetné] a következők védelmét:

[…]

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[…]"

A jogvita alapját képező tényállás

3 2008. június 11-i levelében a felperes, Ciarán Toland azt kérte a Parlamenttől, hogy küldje meg neki a belső ellenőrzési szolgálata által 2006-ról készített éves jelentést, beleértve az Európai Unió 2006-os pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végrehajtása alóli mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzéseket (I. szakasz – Európai Parlament) tartalmazó 2008. április 22-i európai parlamenti állásfoglalás (HL 2009. L 88., 3. o.) 24. pontjában hivatkozott tizenhat belső ellenőrzési jelentést.

4 2008. június 23-i levelében a Parlament főtitkára engedélyezte a felperes számára a Parlament belső ellenőrzési szolgálata által 2006-ról készített, 2007. július 16-i 07/01. sz. éves jelentéshez (a továbbiakban: 07/01. sz. jelentés) való hozzáférést egy bekezdés kivételével, amely még folyamatban lévő ellenőrzésre vonatkozott. A 2008. június 23-i levélben nem említették a felperes által kért tizenhat másik belső ellenőrzési jelentést.

5 2008. július 19-i levelében a felperes megerősítő kérelmet terjesztett elő, amelyben megismételte a tizenhat belső ellenőrzési jelentéshez való hozzáférésre vonatkozó kérelmét; ennek alátámasztására a 2008. június 11-i levélben ismertetett okokra, valamint arra hivatkozott, hogy a Parlament főtitkárának 2008. június 23-i levele semmivel nem igazolta objektív és kellően alátámasztott módon e jelentések közlésének megtagadását. A felperes kérte továbbá a 07/01. sz. jelentés hozzáférhetővé nem tett bekezdéséhez való hozzáférést.

6 A Parlament 2008. augusztus 11-i levelében (a továbbiakban: megtámadott határozat) egyrészt megtagadta a 07/01. sz. jelentés hozzáférhetővé nem tett bekezdéséhez való hozzáférést, másrészt teljes körű hozzáférést engedélyezett a tizenhatból tizenhárom belső ellenőrzési jelentéshez, valamint részleges hozzáférést engedélyezett a tizenhat jelentés közül további kettőhöz, harmadrészt megtagadta a hozzáférést a tizennegyedik jelentéshez, vagyis a belső ellenőrzési egysége által készített, „A parlamenti asszisztensi támogatásokra vonatkozó ellenőrzés" című, 2008. január 9-i 06/02. sz. jelentéshez (a továbbiakban: 06/02. sz. jelentés) való hozzáférést.

7 A Parlament a megtámadott határozatban úgy jellemzi a 06/02. sz. jelentést, hogy az első részében a parlamenti asszisztensi támogatás fizetéséhez kapcsolódó pénzügyi műveletekkel együtt járó veszélyeket elemzi, illetve részletesen megvizsgálja a hatályos szabályokat és azok hatásait, a második részében összegzi a belső ellenőr által a rendszer hatékonyabb működése érdekében megállapított cselekvési terveket, a harmadik részében pedig részletes magyarázatot tartalmaz e tervekre vonatkozóan.

8 A Parlament hozzáteszi, hogy a 06/02. sz. jelentés, mivel a Parlamentnek a parlamenti asszisztensi támogatás kifizetéséért felelős szervezeti egységei által végzett pénzügyi műveletekkel kapcsolatos veszélyeket vizsgálja, és a rendszer hatékonyabbá tételére vonatkozó javaslatokat fogalmaz meg, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett ellenőrzésnek minősül.

9 A Parlament úgy ítéli meg, hogy a 06/02. sz. jelentésre, bár 2008. január 9-én véglegesítve lett, továbbra is vonatkozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő, a hozzáféréshez való jog alóli kivétel. A Parlament a Törvényszék által a T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítélet (EBHT 2006., II-2023. o.) 120. és azt követő pontjaira hivatkozik. Szerinte a 02/06. sz. jelentésben szereplő cselekvési tervek felsorolják azokat az elveket, amelyek alapul szolgálhatnak a parlamenti asszisztensi támogatás jogi hátterének módosításához. Ezenfelelül e cselekvési tervek olyan lépéseket tartalmaznak, amelyeket a Parlament Pénzügyi Főigazgatósága haladéktalanul, már az említett szabályozási háttér bármilyen módosítását megelőzően megtehet. A Parlament úgy véli, hogy ésszerű időt kell hagyni a szervezeti egységeinek arra, hogy figyelembe vegyék és haladéktalanul megvalósítsák e javaslatokat, amint azt az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 86. cikke előírja. Szerinte, ha már ebben a szakaszban engedélyezné a 06/02. sz. jelentéshez való, akár csak részleges hozzáférést, az veszélyeztethetné a jelentés tényleges hasznosítását, és ezáltal az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett ellenőrzés célját.

10 Ezenfelül a Parlament azzal érvel, hogy a 06/02. sz. jelentésben foglalt cselekvési tervekben olyan javaslatok szerepelnek, amelyek szükségessé teszik, hogy a hatáskörrel rendelkező politikai hatóságok – nevezetesen nemcsak a Parlament Elnöksége és az Elnökök Értekezlete, hanem a Bizottság, a Tanács és a tagállamok – döntést hozzanak. A Parlament jelzi, hogy a 2008. április 22-i plenáris ülésen egyrészt sürgette, hogy az Elnökségnek a Parlament tagjai statútumával foglalkozó munkacsoportja terjessze elő a 06/02. sz. jelentésben foglalt észrevételekre adandó gyors és megfelelő választ szolgáló megállapításait, másrészt kezdeményezte, hogy haladéktalanul kezdődjenek tárgyalások a tagállamokkal és a belga kormánnyal, harmadrészt megbízta a főtitkárt azzal, hogy lépjen kapcsolatba a Bizottsággal és a Tanáccsal annak biztosítása érdekében, hogy az ideiglenes alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek módosításával új szabályozást lehessen alkotni a parlamenti asszisztensekről, negyedrészt pedig megbízta a Parlament tagjai statútumával, a parlamenti asszisztensekkel és a nyugdíjalappal foglalkozó munkacsoportját azzal, hogy sürgősen értékelje a hatályos szabályok érvényesülését, és az ügy fontosságára tekintettel vessen el az e szabályok

módosításáról szóló minden olyan javaslatot, amelyek tekintetében ezt szükségesnek ítéli.

11 A Parlament hozzáteszi, hogy bár a Parlament Elnöksége 2008. július 9-én elfogadta a Parlament tagjai statútumának végrehajtási rendelkezéseit, a kényes és összetett döntéshozatali eljárás folytatódott, és ennek keretében a 06/02. sz. jelentés fontos referenciadokumentum volt. A Parlament azzal érvel, hogy az a mód, ahogyan a tagjai felhasználják a rendelkezésükre álló támogatásokat, kényes témának minősül, amely iránt a média nagy érdeklődést tanúsít, továbbá a 06/02. sz. jelentés egyes elemeit a rendszer reformjáról szóló vita eltérítésére, illetve a reform gyors megvalósításának megakadályozására lehetne használni. A Parlament szerint ebből következően a 06/02. sz. jelentés ebben a szakaszban történő hozzáférhetővé tétele – nemcsak ebben a szakaszban, hanem később is – súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárását, mivel a szóban forgó reformot egyedül nem tudná megvalósítani.

12 Mindezekből következően a Parlament úgy véli, hogy a felperes 2008. július 19-i kérelme nem tartalmazott olyan érvet, amely igazolná a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tételét, illetve ez az – akár csak részleges – hozzáférhetővé tétel veszélyeztetné egyrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett ellenőrzés célját, másrészt az ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének értelmében vett döntéshozatali eljárását; emiatt a Parlament úgy határozott, hogy elutasítja a felperesnek az említett jelentéshez való hozzáférés iránti kérelmét.

Az eljárás és a felek kérelmei

13 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2008. október 23-án benyújtott keresetlevelével terjesztette elő keresetét.

14 A Svéd Királyság, a Finn Köztársaság és a Dán Királyság a Törvényszék Hivatalához 2009. március 13-án, 17-én, illetve 30-án benyújtott beadványában azt kérte, hogy beavatkozóként részt vehessen a jelen eljárásban a felperes kérelmeinek támogatása céljából.

15 2009. június 25-i végzésében a Törvényszék első tanácsának elnöke helyt adott e beavatkozási kérelmeknek.

16 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírót a második tanácshoz osztották be, a jelen ügyet ennek a tanácsnak osztották ki.

17 A Törvényszék Hivatalához 2009. augusztus 26-án, szeptember 9-én, illetve szeptember 11-én érkezett iratában a Svéd Királyság, a Finn Köztársaság, illetve a Dán Királyság benyújtotta a beavatkozási beadványát.

18 A Parlament és a felperes 2009. november 16-án, illetve 18-án e beavatkozási beadványokra vonatkozó észrevételeket tettek.

19 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) a szóbeli szakasz megnyitása mellett döntött.

20 A Törvényszék a 2010. december 10-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

21 A felperes a keresetlevélben azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben abban a Parlament megtagadja a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést;

– kötelezze a Parlamentet, hogy engedélyezze számára a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést;

– kötelezze a Parlamentet a költségek viselésére.

22 A felperes válaszában visszavonta azon kérelmét, hogy a Törvényszék kötelezze a Parlamentet, hogy engedélyezze számára a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést.

23 A Parlament – figyelembe véve a felperes kereseti kérelmeinek említett módosulását – azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet mint megalapozatlant;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére;

– mondja ki, hogy a beavatkozók maguk viselik saját költségeiket.

24 A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság lényegében támogatja a felperes megsemmisítés iránti kérelmét.

A jogkérdésről

25 A jelen keresetben – azon túlmenően, hogy az formálisan nyilvánvaló mérlegelési hibára, az indokolási kötelezettség megsértésére és az arányosság elvének megsértésére alapított három jogalapra épül – a felperes lényegében abban megnyilvánuló téves jogalkalmazást kifogásol, hogy a Parlament megsértette egyrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését, másrészt ugyanezen rendelet 4. cikkének (3) bekezdését. A felperes különböző jogalapjait és érveit – pár előzetes megállapítást követően – e tagolást követve érdemes vizsgálni.

Előzetes megállapítások

26 Az 1049/2001 rendelet, amint az az 1. cikkéből, valamint a 2. cikke (1) és (3) bekezdéséből kitűnik, arra irányul, hogy a benne meghatározott kivételekkel az Unió tevékenységének valamennyi területén biztosítsa a nyilvánosságnak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogát.

27 E rendelet az (1) preambulumbekezdése szerint az EU-Szerződésnek az Amszterdami Szerződés által beiktatott 1. cikke második bekezdésében kifejezett azon szándékhoz illeszkedik, hogy az Európai Unióról szóló szerződés új szakaszt jelentsen az Európa

népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik.

28 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézmények dokumentumaihoz való, a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés általános elvének kijátszását elkerülendő a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételeket megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni (a Bíróság C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-11389. o.] 66. pontja; C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 36. pontja, valamint a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 84. pontja). Egyébiránt az arányosság elve megköveteli, hogy a kivételek ne menjenek túl az elérni kívánt cél megvalósulása szempontjából helyénvaló és szükséges határán (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-353/99. P. sz., Tanács kontra Hautala ügyben 2001. december 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9565. o.] 28. pontját).

29 Ezenfelül a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem vizsgálatának konkrétnak kell lennie. Egyrészt ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának (lásd analógia útján a Törvényszék T-20/99. sz., Denkavit Nederland kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-3011. o.] 45. pontját). Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet igazolható, ha az intézmény előzetesen értékelte egyfelől, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, másfelől az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben azt, hogy nem fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 123. pontját). Másrészt a védett érdeket fenyegető veszélynek ésszerűen előreláthatónak, nem pusztán feltételezettnek kell lennie (lásd analógia útján a Törvényszék T-211/00. sz., Kuijer kontra Bizottság ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 56. pontját). Az említett vizsgálatnak ki kell tűnnie a határozat indokolásából (a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság

ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 69. pontja, valamint a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítéletének 115. pontja).

30 A dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata is mindenképpen szükséges, mivel – még akkor is, ha egyértelmű, hogy a hozzáférés iránti kérelem kivételek körébe eső dokumentumokra irányul – egyedül az ilyen vizsgálat teheti lehetővé, hogy az intézmény mérlegelje a kérelmező részére az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megfelelő részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-123/99. sz., JT's Corporation kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3269. o.] 46. pontját, valamint a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 117. pontját).

31 A jelen keresetet ezen elvek alapján kell megvizsgálni.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértéséről

A felek érvei

32 A felperes a beavatkozók támogatásával azzal érvel, hogy a Parlament a jelen ügyben tévesen hivatkozik a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő, az ellenőrzések céljának védelmére vonatkozó kivételre.

33 Mivel az ellenőrzési jelentést 2008. január 9-én véglegesítették, 2008 augusztusában már nem volt indoka annak, hogy megtagadják a hozzáférhetővé tételét, amely már semmilyen módon nem érinthette a jelentésben foglaltak megfelelő megvalósítását. Azt az állítást illetően, hogy e hozzáférhetővé tétel veszélyeztette volna az „ellenőrzés célját” annyiban, amennyiben ebben az esetben az adminisztrációnak nem lett volna ésszerű ideje a 06/02. sz. jelentésben javasolt intézkedések megvizsgálására és meghozatalára, a felperes azzal érvel, hogy a jelen ügybeli helyzet különbözik a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben szóban forgó helyzettől. A jelen ügyben ugyanis a megtámadott határozatban nem szerepelt semmilyen olyan határidő, amelynek leteltét követően közölni lehetett volna a 06/02. sz. jelentést. E határozatban az szerepelt, hogy a megvalósítani kívánt reform szabályozási és jogalkotási jellegű, illetve a határozat nem tartalmazott semmilyen más olyan vizsgálatot, amelynek eredményét a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele veszélyeztethette volna. Következésképpen nem teljesültek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik bekezdésében az ellenőrzések célja veszélyeztetésére vonatkozóan szereplő kivétel alkalmazásának feltételei.

34 A megtámadott határozat indokolását illetően a felperes azzal érvel, hogy e határozat nem ad választ arra a kérdésre, hogy a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés miként veszélyeztethette konkrétan és ténylegesen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik bekezdésében védett érdeket. Ezenkívül e határozatban nem vizsgálták, hogy az ellenőrzés céljának állítólagos veszélyeztetésétől függetlenül nem állt-e fenn a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdek. Az említett határozat, mivel nem tartalmazta ennek vizsgálatát, sérti az arányosság elvét is.

35 A felperes szerint azonban egyértelműen nyomós közérdeknek minősül a nyilvánosság ahhoz fűződő érdeke, hogy megismerjen egy olyan ellenőrzési jelentést, amely lehetővé tenné a számára, hogy tájékozódjon a Parlament részére a működése finanszírozására biztosított közpénzek egy jelentős részének felhasználásáról.

36 A Parlament azzal érvel, hogy a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítéletben jogszerűnek ismerték el azt, ha ésszerű időt hagynak az

adminisztrációnak a valamely jelentésben szereplő információk alapján meghozandó intézkedésekről való döntéshozatal céljából. Márpedig a jelen ügyben – a Törvényszék által a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítéletben ésszerűnek elismert hosszabb határidőkhöz képest – a Parlamentnek a megtámadott határozattal kapcsolatban alig hét hónapja volt az ezen intézkedésekre vonatkozó döntéshozatalra.

37 A Parlament hangsúlyozza, hogy a határidő ésszerű jellegét a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában kell értékelni, illetve jogilag nem köteles arra, hogy e határozatban megjelölje, hogy e határidő a jövőben mikor jár le. Tévesen róják tehát föl neki, hogy nem adta meg ezt az információt.

38 Azt az állítást illetően, amely szerint a megtámadott határozat nem jelöl meg semmilyen más, még folyamatban lévő vizsgálatot, szerinte a megtámadott határozatot úgy kell értelmezni, hogy abban a 06/02. sz. jelentésnek „a Pénzügyi Főigazgatóság által már a jogi háttér bármilyen módosítását megelőzően meghozható más intézkedésekről szóló" cselekvési terveket tartalmazó jelentésként történő említése e határozattal összefüggésben nyilvánvalóan nemcsak jogalkotási reformot, hanem vizsgálatokat is jelent. Egyébiránt 2008 augusztusában folyamatban voltak igazgatási vizsgálatok a parlamenti asszisztensi juttatás címén fizetett összegek egyes képviselők általi felhasználását illetően, és a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele azokat hátrányosan érinthette volna. Mindez ráadásul köztudomású volt, és arról a felperes is tudomást szerezhetett.

39 A Parlament vitatja, hogy elégtelen mértékben indokolta a megtámadott határozatot, akár az ellenőrzési és vizsgálati célok védelme veszélyeztetésének fennállását, akár a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek hiányát illetően.

40 Az arányosság elvének állítólagos megsértésére alapított érvet illetően a Parlament azzal érvel – azonkívül, hogy ez az érv lényegében csupán a felperes többi érvének megismétlése –, hogy a jelen ügyben szóban forgó kérdésnek semmi köze az arányossági teszthez, hanem az a nyilvánosságnak a valamely dokumentum védelméhez fűződő érdeke és a nyilvánosságnak az e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez fűződő érdeke közötti mérlegeléssel függ össze.

41 Végül, az arra alapított érvet illetően, hogy az átláthatóság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartozó dokumentum hozzáférhetővé tételéhez fűződő, nyomós közérdeknek minősülhet, a Parlament úgy véli, hogy ez az állítás figyelmen kívül hagyja az említett rendelet logikáját.

A Törvényszék álláspontja

42 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerint megtagadható a valamely dokumentumhoz való hozzáférés abban az esetben, ha a hozzáférhetővé tétel veszélyeztetné az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.

43 A Törvényszék a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítéletben kimondta, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ez az „ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának" védelmére irányuló rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné e tevékenységek befejezését.

44 Tény, hogy a különböző vizsgálati vagy ellenőrzési iratokra mindaddig kiterjedhet az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel, amíg a vizsgálat vagy ellenőrzés tart, még akkor is, ha az a konkrét vizsgálat vagy ellenőrzés, amelyben a hozzáférés iránti kérelemmel érintett jelentés született, már befejeződött (a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítélet 110. pontja).

45 Annak elfogadása azonban, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel mindaddig kiterjed az ellenőrzésekkel, vizsgálatokkal és könyvvizsgálatokkal kapcsolatos különböző dokumentumokra, ameddig az ezen eljárásokat követő intézkedések meghozatalára sor nem kerül, egy esetleges, jövőbeni, talán távoli, a különböző hatóságok gyorsaságától és gondosságától függő esemény bekövetkezéséhez kötné az említett dokumentumokhoz való hozzáférést. Ez a megoldás ellentétes lenne a pénzügyi érdekek kezelése során elkövetett esetleges szabálytalanságokra vonatkozó dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés annak érdekében történő biztosításának céljával, hogy a polgárok lehetőséget kapjanak a közhatalom gyakorlása jogszerűségének hatékonyabb ellenőrzésére (a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítélet 111. és 112. pontja).

46 Ezért meg kellett vizsgálni, hogy a hivatkozott ügyben szóban forgó határozatok meghozatalakor még folyamatban volt-e olyan ellenőrzés, vizsgálat vagy könyvvizsgálat, amelyet a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele veszélyeztethetett volna, illetve hogy azt ésszerű időn belül folytatták-e le (a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítélet 113. pontja).

47 A fent idézett mondatokból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő, a hozzáférés alóli kivételt alkalmazhatónak lehet nyilvánítani olyan ellenőrzési jelentésre, amelynek hozzáférhetővé tétele e jelentés tartalma alapján ésszerű ideig még folytatódó ellenőrzést vagy vizsgálatot veszélyeztetne.

48 A jelen ügyben a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdése alapján való megtagadását, amely a megtámadott határozat 3. oldalán az első bekezdésben található, a Parlament a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítéletre való hivatkozással arra a megfontolásra alapította, hogy „ésszerű időt kell hagyni a szervezeti egységeinek arra, hogy figyelembe vegyék és haladéktalanul megvalósítsák [ezeket a 06/02. sz. jelentésben szereplő] javaslatokat, amint azt a [költségvetési] rendelet 86. cikke előírja".

49 A megtámadott határozat ugyanezen bekezdése szerint „ha [a Parlament] már ebben a szakaszban engedélyezné a [06/02. sz. jelentéshez] való, akár csak részleges hozzáférést, az veszélyeztethetné a jelentés tényleges hasznosítását, és ezáltal az »ellenőrzés célját«". A Parlament a megtámadott határozat 4. oldalán az első és a második bekezdésben arra a megállapításra jut – ezúttal nem lehetőségre utaló megfogalmazásban –, hogy ha már ebben a szakaszban engedélyezné ezt az akár csak részleges hozzáférést, „az veszélyeztetné a [06/02. sz. jelentés tartalmának] tényleges hasznosítását, [illetve] az ellenőrzés célját".

50 A fent idézett mondatokból kitűnik, hogy a Parlament a fenti 9. pontban hivatkozott Franchet és Byk egyesített ügyekben hozott ítélet alapján fenntartja azon álláspontját, hogy a 06/02. sz. jelentésnek a megtámadott határozat időpontjában való hozzáférhetővé tétele túl korai lett volna, és nem tette volna lehetővé a számára, hogy még a parlamenti asszisztensi juttatás hátterét képező szabályzatok és jogi aktusok bármilyen reformja előtt meghozza az e jelentésben haladéktalanul meghozni javasolt intézkedéseket.

51 Mindazonáltal a megtámadott határozatban semmilyen olyan konkrét vizsgálati eljárás vagy más igazgatási ellenőrzés nem szerepel, amely e határozat meghozatalakor folyamatban volt, és a 06/02. sz. jelentésben haladéktalanul meghozni javasolt intézkedések végrehajtásának minősülne.

52 A megtámadott határozat így a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés megtagadásáról szóló részében arra korlátozódik, hogy egyrészt általános módon arra hivatkozik, hogy az adminisztrációnak ésszerű időt kell hagyni az e jelentésben szereplő javaslatok haladéktalan végrehajtása céljából, másrészt különböző lépéseket említ, amelyeket a parlamenti asszisztensi támogatás normatív hátterének szabályozási és/vagy jogalkotási reformja érdekében tettek meg.

53 E tekintetben a parlamenti asszisztensi támogatás reformja érdekében tett ezen lépésekre való hivatkozás nem annyira az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételre vonatkozik, hanem inkább az ugyanezen rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő, az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételre. A Parlament egyébiránt a megtámadott határozat 4. oldalának tetején éppen ebben az értelemben jelenti ki, hogy „a [06/02. sz.] jelentés e szakaszban történő hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné az Európai Parlament döntéshozatali eljárását".

54 A megtámadott határozatban egyetlen, konkrét vizsgálatra való hivatkozás szerepel, a határozat azon részében, amelyben a Parlament megtagadja a 06/02. sz. jelentéstől eltérő ellenőrzési jelentések hozzáférhetővé nem tett bekezdéseihez való hozzáférést azzal az indokkal, hogy e hozzáférés következtében konkrét, az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF) által még vizsgált, állítólagos csalás kerülne nyilvánosságra. A Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre válaszolva a Parlament azonban azt jelezte, hogy a 06/02. sz. jelentésben nem szerepel olyan név szerinti adat, amely lehetővé tenné egyedi eset azonosítását.

55 A Parlament a tárgyaláson azt állította, hogy a megtámadott határozat időpontjában a 06/02. sz. jelentésen alapuló vizsgálati eljárások és más igazgatási ellenőrzések voltak folyamatban. Mindazonáltal, amint az a fenti 51. pontból kitűnik, az említett határozatban egyetlen ilyen típusú eljárás sem szerepel. Következésképpen e határozat, amely nem tesz említést ezen állítólagos eljárásokról, hangsúlyozottan nem igazolja

sem azt, hogy 2008 augusztusában az eljárások befejezésének időpontját mennyiben lehetett ésszerű időn belülinek tekinteni, sem pedig – és főként – azt, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele mennyiben veszélyeztette volna az eljárások megfelelő lefolytatását.

56 A Parlament a tárgyaláson azt az érvet is felhozta, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele ellentétes lett volna e dokumentum természetével. A költségvetési rendelet alapján készült belső iratról van ugyanis szó, nem pedig olyan nyilvánosságra hozatalra szánt dokumentumról, mint az Európai Unió Számvevőszékének jelentése a költségvetés végrehajtásáról, amelyet minden évben közzétesznek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában.* A Parlament szerint az ilyen típusú belső iratok hozzáférhetővé tétele azzal a veszéllyel járna, hogy az intézmények belső ellenőrei saját magukat cenzúráznák az észrevételeik megfogalmazásakor, aminek következményeként a belső ellenőrzések kevésbé lennének hasznosak az érintett intézmények működésének hatékonyabbá tétele szempontjából.

57 Ezzel együtt meg kell állapítani, hogy ez az indok nem szerepel a megtámadott határozatban. Tény, hogy a Parlament az említett határozat 2. és 3. oldalán idézi a költségvetési rendelet 86. cikke (1) bekezdésének első albekezdését, amely szerint a belső ellenőr tanácsot ad intézményének a kockázatkezeléssel kapcsolatban. Azonban a már említett, idézett rendelkezésekből – amelyek közül az egyik a megtámadott határozatnak a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés vizsgálatáról szóló részétől eltérő részében szerepel – semmilyen ahhoz hasonló következtetést nem vont le, mint amelyet első alkalommal a tárgyaláson említett. Az a tény tehát, hogy a Parlament a jelen ügyben a hozzáférés iránti kérelemben szereplő tizenhat belső ellenőrzési jelentés közül tizenöt jelentés tekintetében engedélyezte legalább a részleges hozzáférést, azt jelzi, hogy kevésbé ezen ellenőrzési jelentések belső irat jellege, mint azok konkrét témája és tartalma határozta meg, hogy rájuk vonatkozóan engedélyezte vagy megtagadta a hozzáférést.

58 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Parlament a megtámadott határozatban nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés veszélyeztetné az ellenőrzések célját. Ennélfogva, anélkül hogy meg kellene vizsgálni azt a kérdést, hogy fűződik-e nyomós közérdek a hozzáférhetővé tételhez, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat megalapozatlan annyiban,

amennyiben abban a Parlament az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján megtagadja a 02/06. sz. jelentéshez való hozzáférést.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértéséről

A felek érvei

59 A felperes a beavatkozók támogatásával azzal érvel, hogy a Parlament a jelen ügyben tévesen hivatkozik a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő, az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételre.

60 Ugyanis a megtámadott határozat indokolása – amely azon alapul, hogy egyrészt a parlamenti asszisztensi támogatásnak a Parlament tagjai általi felhasználása kényes téma, amely iránt a média nagy érdeklődést tanúsít, másrészt a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele eltéríthetné a döntéshozatali eljárást – inkább politikai, mint jogi állításokat tartalmaz, amelyek ráadásul azon az előfeltevésen alapulnak, hogy az átláthatóság és a nyilvánosság tájékoztatása akadályozná a szabályozási és jogalkotási tevékenység megfelelő megvalósítását. A megtámadott határozat ezzel az átláthatóság alapelvét kérdőjelezi meg.

61 A felperes állítása szerint a Parlament a megtámadott határozatban egyáltalán nem vette figyelembe a nyilvánosság tájékoztatáshoz fűződő nyomós érdekét. Márpedig inkább úgy kellene tekinteni, hogy a nyilvánosság tájékoztatása főszabály szerint nem alkalmas a demokratikus intézmények által a jogalkotás és a szabályozás területén

folytatott döntéshozatali eljárás megzavarására. A hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdeknek nagyobb jelentősége van, mint az a törekvés, hogy elkerüljék annak – egyébként pusztán feltételezett – veszélyét, hogy e hozzáférhetővé tétel eltorzítsa a nyilvános vitát. A megtámadott határozat nem tartalmaz semmilyen, annak igazolására alkalmas indokot, hogy a jelen ügyben kivételt tegyenek az átláthatóság elve alól.

62 A felperes azzal érvel, hogy az átláthatóságnak az 1049/2001 rendeletben a jogalkotási tevékenységre vonatkozó dokumentumokkal és információkkal kapcsolatban tulajdonított különös jelentőségére nem lehet hivatkozni abból a célból, hogy igazolják az átláthatóság követelményének a Parlament más tevékenységi területén – például az igazgatás területén – való megsértését. Az átláthatóság nemcsak a jogalkotásra vonatkozik, hanem az intézmény végrehajtó funkciójára is, annak mind az igazgatási, mind a jogalkotáson kívüli, mind a belső részterületeire.

63 A Parlament azon próbálkozása, hogy az átláthatóság elvét mint nyomós közérdeket a jogalkotási eljárásnak a jogalkotási tervezet nyilvánosságra hozatalát követő szakaszára korlátozza, a jelen ügynek és az 1049/2001 rendelet alapelveinek szűken értelmezett és téves felfogásáról tanúskodik. A Parlament tévesen tagadja, hogy a 06/02. sz. jelentés lefektette azokat az elveket, amelyek alapján megvalósítható lenne a jogi háttér reformja, továbbá mesterségesen különíti el a jogalkotási eljárást, és azokat az intézményközi vitákat, amelyek általában megelőzik a hivatalos jogalkotási tervezet Bizottság általi benyújtását.

64 A felperes úgy véli, hogy még ha úgy tekintenénk is, hogy a fenti 28. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács ügyben hozott ítélet csak a jogalkotási terület vonatkozásában érintette az átláthatósághoz fűződő nyomós érdeket, e közérdek ugyanolyan hozzáféréshez való jogot tenne szükségessé olyan területeken is, mint a jelen ügyben a közpénzekkel való gazdálkodás.

65 A Parlament azzal kapcsolatban, hogy a felperes a fenti 28. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács ügyben hozott ítéletre hivatkozik, azzal érvel, hogy a 06/02. sz. jelentés a költségvetési rendelet alapján készített belső ellenőrzési jelentésnek, nem pedig külső ellenőrzés keretében készített jelentésnek vagy jogi véleménynek minősül. A megtámadott határozat időpontjában nem volt folyamatban jogalkotási eljárás, így a jelen ügyben nem lehet arra a nagyobb átláthatóság követelményére hivatkozni, amelyet az 1049/2001 rendelet 12. cikkének (2) bekezdése garantálna. A fenti 28. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács ügyben jogalkotási témájú jogi véleményhez való hozzáféréssel összefüggésben hozott ítéletben kimondott elveket nem lehet változtatás nélkül alkalmazni a jelen ügyben, amely nem jogalkotási eljárásban készült, belső ellenőrzési jelentésre vonatkozik.

66 A Parlament azzal érvel, hogy bár a megtámadott határozat „fontos referencia dokumentumnak" minősíti a 06/02. sz. jelentést, ez a határozat időpontjában folyamatban lévő „kényes és összetett döntéshozatali eljárással" áll összefüggésben, nem pedig jogalkotási eljárással, amely akkor nem volt folyamatban. Ennek következtében a felperes nem jelölt meg a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdeket. A felperes által hivatkozott egyetlen érdek, amely a jogalkotással kapcsolatos dokumentumokra vonatkozik, nem alkalmazható a belső ellenőrzési jelentésekre.

67 A felperes tehát tévesen tekinti a 06/02. sz. jelentést egyfajta „jogalkotási javaslatnak", amelyet a fenti 28. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács ügyben szereplő érvelés alapján kellene vizsgálni. Megalapozatlanok tehát az arra vonatkozó érvek, hogy az említett ítélet alapján az uniós polgároknak biztosítani kell az e jelentés tartalmára vonatkozó, széles körű vitában való részvétel lehetőségét.

68 A megtámadott határozat nem hivatkozott ellentmondást nem tűrően és indokolás nélkül a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére, hanem éppen ellenkezőleg, ismertette a határozat elfogadása idején hozott intézkedéseket, és az akkor még folyamatban volt kényes és összetett döntéshozatali eljárást. Ezenfelül a szóban forgó terület reformjára irányuló minden korábbi kezdeményezés kudarcot vallott, és 2008-ra a helyzet még bizonytalanabbá vált mind a reform elveit, mind annak konkrét módját

illetően. Ilyen körülmények között megalapozottan lehetett attól tartani, hogy a reform ismét meghiúsul, ha hozzáférhetővé teszik a 06/02. sz. jelentést. E hozzáférhetővé tétel ugyanis lehetővé tette volna az említett jelentés egyes elemeinek a vita eredménytelenné tételére és a reform lassítására való felhasználását. A Parlament egyébiránt 2008 júliusában a reform kudarcára vonatkozó veszély kezelésére irányuló átmeneti és sürgősségi intézkedéseket fogadott el. A felperes tehát tévesen állítja, hogy a Parlament tévesen hivatkozott folyamatban lévő döntéshozatali eljárásra, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése alapján elutasította a hozzáférés iránti kérelmet.

A Törvényszék álláspontja

69 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3)bekezdése az első albekezdésében úgy rendelkezik, hogy „[a]z intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik”.

70 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e kivétel alkalmazása feltételezi annak alátámasztását, hogy az intézménynél belső használatra készült szóban forgó dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen veszélyeztetheti az intézmény döntéshozatali eljárását, továbbá e veszély ésszerűen előrelátható, nem pusztán feltételezett (a fenti 29. és 30. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlaton kívül lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-144/05. sz., Muñiz kontra Bizottság ügyben 2008. december 18-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 74. pontját).

71 Ezenfelül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének alkalmazásához a döntéshozatali eljárást fenyegető veszélynek súlyosnak kell lennie. Ez különösen akkor van így, ha az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentős hatást gyakorol a döntéshozatali eljárásra. A súlyosság értékelése az adott ügy valamennyi körülményétől függ, különösen a döntéshozatali eljárásra gyakorolt azon negatív hatásoktól, amelyekre az intézmény hivatkozik (a fenti 70. pontban hivatkozott Muñiz kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontja).

72 Először is meg kell állapítani, hogy a 06/02. sz. jelentés, amely a Parlament belső ellenőrzési szolgálata által a költségvetési rendelet 86. cikke alapján készített ellenőrzési jelentés az intézmény által belső használatra készített dokumentumnak minősül.

73 Másodszor egyértelmű, hogy ez a dokumentum – amely a megtámadott határozat megfogalmazása szerint „tartalmazza azokat az elveket, amelyek alapul szolgálhatnak a parlamenti asszisztensi támogatás jogi hátterének módosításához", és abban olyan „javaslatok szerepelnek, amelyek szükségessé teszik, hogy a hatáskörrel rendelkező politikai hatóságok döntést hozzanak" – olyan kérdésre vonatkozik, amelyről az intézmény még nem hozott döntést.

74 E tekintetben senki nem vitatja komolyabban, hogy a Parlament által a tagjai statútumára vonatkozóan a megtámadott határozat elfogadását megelőzően hozott döntések nem tették tárgytalanná a parlamenti asszisztensek jogállása reformjának általánosabb kérdését. A Parlament döntéshozatali eljárása tehát – sem az, amelyet egyedül folytatott le, sem az, amelyet a Tanáccsal, a Bizottsággal és a tagállamokkal közösen – nem ért véget e határozatokkal.

75 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy a Parlament a megtámadott határozatban megfelelően bizonyította-e, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztette volna a döntéshozatali eljárását, illetve igenlő válasz esetén azt, hogy nem állt fenn a hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek.

76 A Parlament a megtámadott határozatban kifejtette, hogy „továbbra is folyamatban van egy kényes és összetett döntéshozatali eljárás […], amelyben a [06/02. sz. jelentés] fontos referenciadokumentumot képez", illetve hogy „az a mód, ahogyan a Parlament tagjai felhasználják a rendelkezésükre álló támogatásokat, kényes témának minősül, amely iránt a média nagy érdeklődést tanúsít". Ezt követően a Parlament azt állította, hogy „a 06/02. sz. jelentés egyes elemeit a rendszer reformjáról szóló vita eltérítésére, illetve a reform gyors megvalósításának megakadályozására lehetne használni". Következésképpen, jelentette ki a Parlament, „a 06/02. sz. jelentés ebben a szakaszban történő hozzáférhetővé tétele – nemcsak ebben a szakaszban, hanem később is – súlyosan veszélyeztetné a Parlament döntéshozatali eljárását, mivel a szóban forgó reformot egyedül nem tudná megvalósítani". A Parlament a megtámadott határozatban később megismételte ezt a döntéshozatali eljárásának veszélyeztetésére vonatkozó kijelentést.

77 A megtámadott határozat ezen indokolásából kitűnik, hogy a hozzáférés megtagadása lényegében azon a félelmen alapul, hogy a 06/02. sz. jelentés egyes elemeit a reformról folytatott vita eltérítésére „lehetne" használni.

78 A megtámadott határozatban mindazonáltal nem szerepel egyetlen olyan kézzelfogható körülmény sem, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy a döntéshozatali eljárást fenyegető ezen veszély a határozat elfogadásának időpontjában ésszerűen előrelátható, nem pusztán feltételezett volt.

79 Többek között nem szerepel a megtámadott határozatban, hogy az elfogadása időpontjában veszélyeztették-e vagy megkísérelték-e veszélyeztetni a folyamatban lévő döntéshozatali eljárást, illetve fennálltak-e olyan objektív okok, amelyek miatt ésszerűen számítani lehetett arra, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele esetén veszélyeztetve lenne a döntéshozatali eljárás.

80 E tekintetben az a körülmény, hogy a Parlament tagjai rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek az e tagok általi felhasználása kényes téma, amely iránt a média érdeklődést tanúsít – amit a felperes egyébként nem von kétségbe, éppen ellenkezőleg –, önmagában nem minősül a döntéshozatali eljárás súlyos veszélyeztetésétől való félelemre elégséges okot adó objektív körülménynek, hacsak nem kérdőjelezzük meg magát az EK-Szerződésben lefektetett átláthatósági elvet.

81 Ugyanígy a döntéshozatali eljárás állítólagos összetettsége sem minősül önmagában olyan különös oknak, amely miatt tartani kellene attól, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné az említett eljárást.

82 A Parlament által felhozott azon körülményt illetően, hogy a múltban a parlamenti asszisztensi rendszerre vonatkozó több reformkísérlet is meghiúsult, meg kell állapítani, hogy az nem szerepel a megtámadott határozatban. A Parlament e körülményre csak megkésve, a Törvényszék előtt hivatkozott, ráadásul anélkül, hogy megjelölte volna, hogy e kudarcok amiatt következtek-e be, hogy kényes információk hozzáférhetővé tételével veszélyeztették a döntéshozatali eljárást.

83 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a Parlament bizonyította, hogy a 06/02. sz. jelentés hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárását, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz indokolást arra a kérdésre vonatkozóan, hogy valamely nyomós közérdek miatt nem kellett volna-e mégis hozzáférhetővé tenni az említett jelentést.

84 A megtámadott határozatban szereplő azon állítás ugyanis, amely szerint „a megerősítő kérelem nem tartalmaz olyan érvet, amely igazolná a hozzáférhetővé tételt", nem tekinthető ilyen indokolásnak. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének értelmében a valamely dokumentumhoz való hozzáférést kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

85 A fenti megfontolásokat figyelembe véve, amelyekből kitűnik, hogy a megtámadott határozatban a Parlament nem bizonyította, hogy a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárását, illetve – ettől függetlenül – a nyomós közérdek hiányára vonatkozó követelményre tekintettel nem indokolta, hogy miért tagadta meg a hozzáférést, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat megalapozatlan annyiban, amennyiben abban a Parlament az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadta a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést.

86 E körülmények között helyt kell adni a jelen keresetnek, és meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben abban a Parlament megtagadta a felperestől a 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést.

A költségekről

87 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.

88 Mivel a Parlament pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell az ez utóbbi költségeinek viselésére. A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti a 2008. augusztus 11-i A (2008) 10636. sz. európai parlamenti határozatot annyiban, amennyiben abban a Parlament megtagadja a belső ellenőrzési szolgálata által készített, „A parlamenti asszisztensi támogatásokra vonatkozó ellenőrzés" című 2008. január 9-i 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférést.

2) A Parlament maga viseli a saját költségeit, valamint köteles viselni Ciarán Toland költségeit.

3) A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. június 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások